

af genstande af tilsvarende værdi eller andre offentligretlige følger.

Sager, der er afgjort med advarsel efter retsplejelovens § 937 eller vedtagelse af bøde eller konfiskation i retten, jf. § 936, kan endvidere heller ikke indbringes for højere ret.

Justitsministeren kan efter retsplejelovens § 962, stk. 3, i alle de ovenfor omtalte tilfælde give tilladelse til anke, såfremt sagen er af principiel karakter, eller særlige grunde i øvrigt taler derfor. Om ankereglerne i politisager henvises i øvrigt nærmere til de almindelige bemærkninger pkt. 6.

5.3. Det kan på den baggrund forekomme mindre rimeligt, at der inden for civilretten er adgang til frit at indbringe selv mere banale småsager for landsretten. Disse sager medfører en ikke ubetydelig belastning af domstolens ressourcer. Til belysning heraf kan nævnes, at der i 1988 blev anket 2.982 byretsdomme til landsretterne, hvoraf 437 sager (ca. 15 pct.) vedrørte krav af en økonomisk værdi på højst 10.000 kr. Det samlede antal kæremål ved landsretterne i 1988 udgjorde 1.931. Det må skønsmæssigt anslås, at ca. 50 pct. af disse sager angik særskilt kære af afgørelser vedrørende sagsomkostninger, og at langt den største del - i størrelsesordenen ca. 600 kæremål - vedrørte sagsomkostninger på højst 10.000 kr.

I 1988 var der endvidere ca. 70-80 appelsager om udlæg.

Særligt for så vidt angår sagsomkostninger kan det oplyses, at adgangen til at appellere bestemmelser om sagsomkostninger i domme afsagt af en byret eller landsret - herunder bestemmelser i domme afsagt af landsret i ankesager - tidligere var begrænset således, at disse afgørelser kun kunne indbringes særskilt for højere ret ved kære efter tilladelse fra Justitsministeriet. Disse regler blev efter forslag fra Retsplejerådet (jf. betænkning om behandling af borgerlige sager nr. 698/1973) ændret ved lov nr. 260 af 8. juni 1979, således at der indførtes adgang til særskilt at kære bestemmelser i domme om sagsomkostninger uden forudgående tilladelse fra justitsministeren. Som baggrund for ændringen blev det bl.a. anført, at der i det hele var tale om et meget lille antal sager.

Det fremgår af betænkningen, at Justitsministeriet i årene 1967, 1968 og 1969 gennemsnitligt pr. år havde modtaget ca. 45 ansøgninger om tilladelse til at anke en doms bestemmelser om sagsomkostninger.

Sammenholdes disse tal med det skønnede antal af kæremål vedrørende sagsomkostninger i 1988, kan det imidlertid konstateres, at dette sagsområde siden er udvidet ganske betydeligt.

Ved lov nr. 320 af 4. juni 1986 blev adgangen til særskilt at appellere landsrettens bestemmelse om sagsomkostninger til Højesteret imidlertid på ny be-

grænset, således at disse afgørelser alene kan indbringes for Højesteret ved anke efter tilladelse fra justitsministeren. Baggrunden for ændringen var bl.a. ønsket om at frigøre Højesteret for at behandle en række sager, som efter deres karakter fuldt forsvarligt kan afgøres endeligt af landsretten.

5.4. På denne baggrund foreslås det, at der også på det civilretlige område gennemføres en begrænsning i adgangen til uden tilladelse at appellere byretsdomme i sager af mindre værdi. Forslaget er udformet således, at afgørelser i sager, der efter påstanden har en økonomisk værdi på op til 10.000 kr., kun kan appelleres med tilladelse fra justitsministeren. Har sagen en økonomisk værdi på over 10.000 kr., eller er der tale om sager uden økonomisk værdi (anerkendelses-søgsmål), er der efter forslaget fri adgang til appel.

Den foreslåede appelbegrænsning for sager af mindre værdi omfatter ikke blot anke af domme afsagt af en byret og kære af fogedrettens afgørelser om udlæg for så vidt angår krav, der har en økonomisk værdi af højst 10.000 kr., men også særskilt kære af bestemmelser om sagsomkostninger truffet af byretten eller fogedretten, såfremt de fastsatte og påkærede sagsomkostninger ikke overstiger 10.000 kr.

Er den økonomiske betingelse for adgang til appel uden tilladelse ikke opfyldt, kan sagen efter forslaget - hvis den er af indgribende betydning for den pågældende, eller den rummer mere væsentlige retlige eller bevismæssige tvivlsspørgsmål - indbringes for landsretten efter tilladelse fra Justitsministeriet. Der er derfor ikke retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved forslaget, der vil kunne give landsretterne en vis aflastning.

De foreslåede frister for indgivelse af ansøgning om tilladelse svarer til fristen for anke og kære fra byret til landsret.

De foreslåede ændringer i reglerne om appeladgang er begrænset til retsplejelovens område og vedrører således ikke appeladgang som følge af anden lovgivning, f.eks. den særlige ankeadgang i konkurslovens § 248.

6. Forhøjelse af ankegrænsen i mindre politisager.

6.1. Der foreslås en forhøjelse af ankegrænsen i politisager fra i dag 1.000 kr. til 3.000 kr.

6.2. Efter retsplejelovens § 962 gælder der visse begrænsninger i adgangen til anke af domme i politisager, dvs. sager angående lovovertrædelser, der kun har en strafferamme på bøde eller hæfte, jf. nærmere retsplejelovens § 721, der indeholder forskellige undtagelser fra dette udgangspunkt. Domme i politisager kan efter retsplejelovens § 962, stk. 2, som udgangspunkt kun ankes af det offentlige, når andre offentligretlige følger end bøde eller konfiskation kan idøm-